

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5C/149/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414213166
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4414213166.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobcu: Q. W., nar. X.X.XXXX, bytom N. D., C. XX, zastúpený advokátom Mgr. Ladislavom Polomom, Nové Zámky, Turecká 24, IČO: 42 130 204, proti žalovaným: 1. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, 2. Slovenská republika v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o 9.804,51 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu voči žalovanému v 1. rade **z a m i e t a**.

II. Žalovaný v 2. rade je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi 9.804,51 eur a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný v 2. rade je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

IV. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému v 1. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 24.6.2014 domáhal voči žalovanému v 1. rade náhrady škody v sume 9.804,51 eur. Žalobu žalobca zdôvodnil tým, že dňa 13.10.2000 uzatvoril s T. B. ako dlžníkom zmluvu o pôžičke na základe ktorej jej požičal 160.000,- Sk pričom menovaná túto pôžičku nevrátila, domáhal sa jej vrátenia súdnou cestou, pričom Okresný súd Nové Zámky platobným rozkazom č. 9RO/49/2004 zo dňa 3.2.2005 uložil T. B. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3319,39 eur a úroky z omeškania vo výške 15,5 % ročne zo sumy 3.319,39 eur od 29.8.2002 do zaplatenia. Keďže povinná predmetnú sumu s príslušenstvom neuhradila, žalobca ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Emilovi M. so sídlom Nové Zámky, Michalská bašta 19 a to na základe vyššie uvedeného platobného rozkazu pričom uvedený exekútor exekučné konanie voči povinnej T. B. viedol pod č. EX 37/2005.

2. V žalobe ďalej žalobca uviedol, že povinná T. B. zomrela XX.X.XXXX pričom dedičstvo po nej nadobudli V. K. a V. K. a preto exekútor pokračoval v exekúcii proti dedičom povinnej a rozhodol sa túto vykonať predajom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k.ú. A.. Uviedol, že dňa 7.8.2009 bol Okresnému súdu Nové Zámky predložený návrh exekútora na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľností vydražiteľovi T. T. za najvyššie podanie 18.600,- eur pričom Okresný súd Nové Zámky

uznesením č. 14Er/400/2005-14 zo dňa 2.10.2009 neschválil príklep udelený súdnym exekútorom JUDr. Emilom M. zo dňa 6.7.2009 pri dražbe nehnuteľností vydražiteľovi T. T. keďže na udelenie príklepu a jeho schválenie neboli splnené zákonné podmienky, keďže v návrhu na schválenie príklepu nebol uvedený ani vlastník nehnuteľností, exekúcia sa nemohla vykonať predajom nehnuteľností v celosti keďže spoluvlastnícky podiel povinnej k draženým nehnuteľnostiam predstavoval len 1 k celku, po smrti povinnej súdny exekútor nikoho o začatí exekúcie predajom dražených nehnuteľností neupovedomil a to ani právnych nástupcov povinnej, v dražobnej vyhláske neboli uvedení žiadni vlastníci nehnuteľností ani ich spoluvlastnícke podiely. V žalobe žalobca uviedol, že v čase začatia exekúcie boli predmetné nehnuteľnosti zaťažené záložným právom v prospech Slovenskej sporiteľne, ktorá udelila súhlas s predajom predmetných nehnuteľností dňa 6.11.2006.

3. Žalobca v žalobe uviedol, že žalobca poskytol súdnemu exekútorovi maximálnu možnú súčinnosť za účelom úspešného ukončenia exekučného konania, ktorého cieľom malo byť uspokojenie pohľadávky žalobcu avšak súdny exekútor v dôsledku viacerých pochybení na svojej strane zmaril schválenie príklepu zo dňa 6.7.2009 na dražbe predmetných nehnuteľností. Žalobca ďalej uviedol, že exekútor po vydaní uznesenia č. 14Er/400/2005-14 zostal absolútne nečinný hoci konajúci súd v uvedenom uznesení uviedol, ako má exekútor ďalej postupovať aby úspešne vymohol pohľadávku žalobcu. Uviedol, že Slovenská sporiteľňa svoju pohľadávku voči T. B. postúpila na spoločnosť Omikron Trading Limited pričom táto spoločnosť pristúpila k výkonu záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX k.ú. A. a dražobná spoločnosť Dražby a aukcie s.r.o. na dobrovoľnej dražbe dňa 30.3.2012 vydražila v prospech tretej osoby za najvyššie podanie 18.000,- eur pričom vydražená suma 10.000,- eur nepostačovala ani na pokrytie pohľadávky spoločnosti Omikron a teda do notárskej úschovy nebol uložený žiadny výťažok dražby. Žalobca ďalej uviedol, že v čase vykonania exekúcie predajom nehnuteľností v roku 2009 mali predmetné nehnuteľnosti v spoluvlastníctve T. B. trhovú hodnotu, ktorá by postačovala na pokrytie zostatku zabezpečovanej pohľadávky Slovenskej sporiteľne ako i pohľadávky žalobcu keďže súdny exekútor nehnuteľnosti vydražil za najvyššie podanie 18.600,- eur. Okresný súd Nové Zámky však uznesením č. 14Er/400/2005-14 zo dňa 2.10.2009 neschválil uvedený príklep exekútora udelený pri dražbe nehnuteľností keďže na udelenie príklepu a jeho schválenie neboli splnené zákonné podmienky a to výlučne z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekútora, ktorý následne zostal v celej veci absolútne nečinným až pokiaľ sa 2.4.2012 od spoločnosti Dražby a aukcie, s.r.o. nedozvedel, že spoločnosti Omikron Trading Limited predala nehnuteľnosti na dobrovoľnej dražbe za najvyššie podanie 10.000,- eur čo však nepostačovalo ani na pokrytie pohľadávky uvedenej spoločnosti ako oprávneného zo záložného práva na predmetných nehnuteľnostiach a teda ani na pokrytie pohľadávky žalobcu.

4. V žalobe žalobca ďalej uviedol, že ak by exekútor postupoval správne a exekúciu nehnuteľnosti vykonal v roku 2009 riadne, keď najvyššie podanie predstavovalo 18.600,- eur, pohľadávka žalobcu by bola bez akýchkoľvek pochybností uspokojená. Z uvedených skutočností je teda nepochybné, že uvedený exekútor nesprávnym úradným postupom zmaril uspokojenie pohľadávky žalobcu a spôsobil mu škodu v celkovej sume 9.804,51 eur, ktorá pozostáva z istiny 3.319,39 eur, trov konania v sume 416,78 eur a kapitalizovaného 15,5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 3.319,39 eur od 29.8.2002 do 12.6.2014 čo predstavuje sumu 6.068,34 eur. Žalobca v žalobe poukázal na ust. § 33 ods. 1 zákona č. 233/95 Z.z. ako i ust. § 2 písmeno b), § 3 ods. 1 písmeno d), § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3, § 9 ods. 1 a 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

5. Žalobca v žalobe ďalej uviedol, že sa obrátil 11.1.2013 na Ministerstvo spravodlivosti SR so žiadosťou o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, pričom uvedené ministerstvo odpovedalo na žiadosť žalobcu listom zo dňa 12.9.2013, v ktorom oznámilo žalobcovi, že jeho žiadosť vyhodnotilo ako bezpredmetnú a predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody za ukončené. S takýmto záverom žalobca nesúhlasí keďže je nepochybné, že nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora, ktorý spočíval v nedodržaní zákonom predpísaných náležitostí, Okresný súd Nové Zámky neschválil príklep exekútora udelený pri dražbe nehnuteľností, keďže na udelenie príklepu a jeho schválenie neboli splnené zákonné podmienky, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekútora. Poukázal na to, že ak by súdny exekútor postupoval správne, okresný súd by v roku 2009 schválil príklep exekútora o najvyššom podaní v sume 18.600,- eur, čo by postačovalo na pokrytie zostatku zabezpečovanej pohľadávky žalobcu ako i banky. Uviedol, že i keď predmetná nehnuteľnosť bola vydražená v roku 2012 na dobrovoľnej dražbe za najvyššie podanie v sume 10.000,- eur, nepostačovalo to ani na pokrytie pohľadávky žalobcu ani na pokrytie pohľadávky navrhovateľa dražby spoločnosti Omikron Trading Limited. Súčasne uviedol,

že žalobca sa o vzniku škody dozvedel 2.4.2012 keď mu bolo doručené oznámenie spoločnosti Dražby a aukcie s.r.o., v ktorom bolo uvedené, že nehnuteľnosti boli vydražené za 10.000,- eur pričom táto suma nepostačovala ani na pokrytie pohľadávky navrhovateľa dražby a do notárskej úschovy nebol uložený žiaden výťažok dražby. K žalobe žalobca pripojil zmluvu o pôžičke, záložnú zmluvu o dohodu o zániku vecného bremena zo dňa 13.10.2000, spísanú notárkou JUDr. Martou A., so sídlom Nové Zámky, Bjornsonova 2, upovedomenie o začatí exekúcie súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka EX č. XX/XXXX zo dňa 30.5.2005, zápisnicu o udelení príklepu pri dražbe nehnuteľností zo dňa 6.7.2009, uznesenie Okresného súdu Nové Zámky XXEr/XXX/XXXX-XX zo dňa 2.10.2009, oznámenie spoločnosti Dražby a aukcie s.r.o., Martin zo dňa 2.4.2012 o dražbe nehnuteľností, notársku zápisnicu spísanú notárom JUDr. K. so sídlom V., ktorým bol osvedčený priebeh vykonania dobrovoľnej dražby zo dňa 30.3.2012, oznámenie o dražbe, žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 11.1.2013, oznámenie Ministerstva spravodlivosti SR Bratislava o výsledku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 12.7.2013.

6. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 28.10.2014 oznámil konajúcemu súdu, že za žalovaného označuje Slovenskú republiku v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073.

7. Vo veci sa vyjadrilo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podaním zo dňa 23.12.2014, v ktorom uviedlo, že žalobca v žalobe za žalovaného označil Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a poukázal na to, že právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 28.10.2014 označeným ako upresnenie návrhu na začatie konania označil za žalovaného Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom takýto spôsob zmeny alebo zámeny alebo nahradenia pôvodného účastníka konania iným účastníkom konania nie je možné akceptovať a poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. 2Cob/233/2010, v ktorom sa uvádza, že štát je samostatným subjektom práva a preto nie je možná oprava označenia pôvodného žalovaného ako ústredného orgánu štátnej správy na štát formou opravy podania ale iba zámenou účastníka podľa § 92 ods. 4 OSP. Zároveň poukázal aj na názor Najvyššieho súdu SR obsiahnutý v uznesení č. 3Cdo/309/2008, v ktorom sa uvádza, že podaním žaloby začalo sporové konanie účastníkmi ktorého sú žalobca a žalovaný, t.j. tí, ktorých v žalobe označil za žalovaných a ak teda žalobca v žalobe označil za žalovaného ústredný orgán štátnej správy - právnickú osobu so samostatnou právnou subjektivitou a ak žalobca v priebehu konania označil Slovenskú republiku, nejde o spresnené, doplnené alebo opravné označenie v žalobe skôr uvedeného účastníka konania ale ide o označenie úplne iného (odlišného a nového) subjektu, ktorý v konaní doposiaľ nevystupoval. V tejto súvislosti poukázal aj na názor Najvyššieho súdu SR obsiahnutý v uznesení č. 5Sžp/11/2013. Je teda nepochybné, že aj Ministerstvo spravodlivosti SR ako i štát zastúpený príslušným orgánom majú právnou subjektivitu a teda v konaní môžu samostatne vystupovať a konať. Avšak v danom prípade ide o dva odlišné subjekty, ktoré nemožno stotožňovať a je rovnako vylúčené, že spresnením žaloby zo dňa 28.10.2014 bola vykonaná zmena či zámena účastníka konania strany v spore z pôvodne žalovaného subjektu na iný subjekt. Preto vzhľadom na uvedené žalovaný namietal pasívnu vecnú legitimitáciu Ministerstva spravodlivosti vo veci.

8. Žalovaný v uvedenom vyjadrení ďalej poukázal na ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý obsahuje všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci a to 1. nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Žalovaný uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že vznik škody na strane žalobcu je preukázaný, pričom škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia. Ušlý zisk je v podstate ušlým majetkovým prospechom a spočíva v nevzniknutom zväčšení (rozmnžení) majetku poškodeného, ktoré by bolo možné keby nedošlo k škodovej udalosti očakávať s ohľadom na pravidelný chod vecí pričom poškodený je povinný vznik škody na svojej strane preukázať a škoda musí existovať najneskôr v dobe, keď súd o uplatnenom nároku existuje. Zároveň poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR č. 25Cdo/2601/2010, v ktorom sa uvádza, že vznik škody na strane veriteľa predpokladá, že jeho právo na plnenie proti dlžníkovi je neuspokojené, resp. že jeho pohľadávka sa stala nevymáhateľnou... nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom môže byť voči štátu úspešne uplatnený iba vtedy, ak nemôže poškodený úspešne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky voči dlžníkovi, ktorý je mu povinný plniť. Ak neexistuje škoda v dobe rozhodovania súdu o

uplatnenom nároku na jej náhradu, bol by nárok uplatnený predčasne, čo má za následok zamietnutie žaloby.

9. V uvedenom vyjadrení žalovaný uviedol, že zodpovednosť štátu je daná len v prípade, ak v príčinnej súvislosti nesprávnym úradným postupom sa právo voči dlžníkovi stalo takticky nevyhnutelné a je vylúčené aby bolo uspokojené iným spôsobom. uviedol tiež, že zo žaloby nie je zrejmé či predmetná exekúcia stále prebieha alebo či bola skončená jedným zo spôsobom, ktorý predpokladá exekučný poriadok. Ak teda exekúcia na majetok povinných stále prebieha, pohľadávka žalobcu je v stále v procese vymáhania a nie je možné ustáliť, že je definitívne nevyhnutelná. Mal za to, že škoda na strane žalobcu doposiaľ nevznikla a teda žaloba je podaná predčasne a teda ak existuje zákonná možnosť žalobcu vymôcť si pohľadávku v exekučnom konaní, nie je možné nárok na náhradu škody uplatňovať podľa zákona 514/2003 Z.z.

10. V závere svojho vyjadrenia žalovaný uviedol, že žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť keďže v danej veci žalovaný nie je pasívne legitimovaný a zároveň uviedol, že v danom prípade nemožno konštatovať, že došlo k splneniu predpokladov zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Napokon žiadal aby konajúci súd v teoretickom prípade úspešnosti žalobcu určil v rozsudku 30 dňovú lehotu na plnenie a to z dôvodu administratívno časovej náročnosti úhrady ako i schvaľovacím procesom úhrady u žalovaného.

11. Konajúci súd uznesením č. 5C/149/2014-74 zo dňa 1.4.2015 pripustil aby na strane žalovaného ako ďalší účastník vstúpil do konania ako žalovaný v 2. rade Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073.

12. Na žiadosť konajúceho súdu Slovenská komora exekútorov podaním zo dňa 8.4.2015 oznámila konajúcemu súdu, že výkon funkcie súdneho exekútora JUDr. Emila M. zanikol dňom 26.3.2014 a za jeho náhradníka bol vymenovaný súdny exekútor JUDr. Jozef K., so sídlom Galanta, Švermova 273.

13. Konajúci súd v priebehu konania sa snažil zadovážiť exekučný spis JUDr. Emila Vančíka č. EX XX/XXXX avšak tento sa nepodarilo doposiaľ do spisu založiť, pričom z oznámenia JUDr. Jozefa K. zo dňa 31.1.2018 vyplýva, že nedisponuje s uvedeným úradným spisom JUDr. Emila M. č. EX 37/2005 keďže tento sa nenachádzal v sídle exekútorského úradu JUDr. Emila Vančíka a preto nie je možné žiadosti vyhovieť. Zároveň z oznámenia Slovenskej komory exekútorov zo dňa 4.5.2018 vyplýva, že exekučný spis odvolaného súdneho exekútora JUDr. Emila Vančíka EX č. XX/XXXX sa nenachádza na Slovenskej komore exekútorov. Zároveň z oznámenia JUDr. Z. M. zo dňa 4.1.2018 vyplýva, že spisovú agendu po ňom prevzal JUDr. Kapronczai, pričom v čase jeho pôsobenia bol spis predložený Ministerstvu spravodlivosti SR, resp. Slovenskej komore exekútorov.

14. Konajúci súd pripojil do spisu spis tunajšieho súdu č. 14Er/400/2005. Súdny exekútor JUDr. Kapronczai na základe výzvy súdu oznámil podaním zo dňa 25.4.2019, že v čase preberania exekučnej agendy súdneho exekútora JUDr. Emila M. sa originál spisu v sídle exekútorského úradu JUDr. Emila M. nenachádzal a v konaní nie je možné pokračovať pričom v uvedenej veci disponuje len odpisom poverenia na vykonanie exekúcie, odpisom exekučného titulu, odpisom návrhu na vykonanie exekúcie, odpisom uznesenia Okresného súdu Nové Zámky o neschválení príklepu pri dražbe nehnuteľností zo dňa 2.10.2009. Uviedol, že z uvedených dôvodov uvedené konanie eviduje ako neukončené.

15. Na pojednávaní dňa 14.6.2019 právny zástupca žalobcu uviedol, že sa pridrižiava žaloby v plnom rozsahu, žiadal žalobe vyhovieť, zároveň poukázal na odpoveď súdneho exekútora JUDr. Jozefa K. zo dňa 25.4.2019, v ktorej uvádza, že nie je možné v exekučnom konaní po JUDr. Emilovi M. pokračovať. Mal za to, že sú splnené všetky podmienky na náhradu škody zákona č. 514/2003 Z.z. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

16. Na uvedenom pojednávaní žalobca uviedol, že sa pridrižiava podanej žaloby tak ako ju podal jeho právny zástupca a uviedol, že by bol rád keby vec už bola ukončená.

17. Na uvedenom pojednávaní poverená zástupkyňa žalovaných v 1. a 2. rade uviedla, že má za to, že nevznikla škoda v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., pretože exekučné konanie ešte nebolo zastavené, na tomto mieste poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.9.2009 č. 3Cdo/309/2008

na základe ktorého žalobca by mal vymáhať škodu primárne od súdneho exekútora resp. v rámci exekučného konania od povinného a nie od štátu. Preto mala za to, že škoda môže vzniknúť len v tom momente, keď žalobca preukáže, že svoju pohľadávku nevedel vymáhať v exekučnom konaní. Žiadala priznať náhradu trov konania.

18. Podľa § 1 ods. 2 Občianskeho zákonníka, Občiansky zákonník upravuje majetkové vzťahy fyzických a právnických osôb, majetkové vzťahy medzi týmito osobami a štátom, ako aj vzťahy vyplývajúce z práva na ochranu osôb, pokiaľ tieto občianskoprávne vzťahy neupravujú iné zákony.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia, alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Podľa § 3 ods. 1 písmeno d) a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov v znení od 1.1.2009 do 31.12.2010 (ďalej aj „ citovaného zákona “) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak, 2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom v § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 18 odsek 1 a 2 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosť majú aj právnické osoby. Právnickými osobami sú združenia fyzických alebo právnických osôb, účelové združenia majetku, jednotky územnej samosprávy, iné subjekty, o ktorých to ustanovuje zákon.

Podľa § 73 CSP, na konanie štátu pred súdom sa použijú ustanovenia osobitného predpisu o konaní za štát.

Podľa § 135 ods. 1 CSP, ak je stranou štát, v žalobe za označuje uvedením jeho názvu a názvu štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Súd na základe vyššie uvedených skutočností uvedených v žalobe a ktoré uviedli strany sporu, z dokladov založených v spise ako i s prihliadnutím na vyjadrenia JUDr. Emila M., JUDr. Q. Kapronczaia, Slovenskej komory exekútorov a po oboznámení sa so spisom Okresného súdu nové Zámky č. XXEr/XXX/XXXX zistil, že žaloba žalobcu je dôvodná. Súd mal za preukázané, že platobným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky č. 9RO/49/04 zo dňa 3.2.2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 5.3.2005, bola žalovanej Ružene Slovákovej ako žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 100.000,- Sk a úroky z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 29.8.2002 do zaplatenia a tiež trovy konania v sume 12.556,- Sk. Taktiež mal súd za preukázané, že na základe uvedeného exekučného titulu bol zo strany žalobcu podaný návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 15.4.2005, pričom Okresný súd Nové Zámky udelil súdnemu exekútorovi JUDr. Emilovi Vančíkovi, so sídlom Nové Zámky poverenie na vykonanie exekúcie a to dňa 26.4.2005. Zároveň mal súd za preukázané, že uvedený poverený exekútor vykonal dňa 6.7.2009 dražbu nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k.ú. A., pričom konajúcemu súdu predložil návrh na schválenie príklepu udeleného pri dražbe nehnuteľností zo dňa 5.8.2009, pričom konajúci súd uznesením č. 14Er/400/2005-14 zo dňa 2.10.2009 neschválil príklep udelený súdnym exekútorom dňa 6.7.2009 pri dražbe nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k.ú. A. keďže na udelenie príklepu o jeho schválenie neboli splnené zákonné podmienky a to výlučne z dôvodu nesprávneho postupu konajúceho exekútora JUDr. Emila Vančíka. V uvedenom uznesení sa ako dôvody neschválenia príklepu uvádza, že nehnuteľnosti uvedené v dražobnej vyhláske boli dražené v celosti, pričom však exekúcia nemala byť vykonávaná predajom nehnuteľností v celosti, keďže povinná vlastnila len polovicu dražených nehnuteľností, pričom predmetné nehnuteľnosti mali byť predané len čo sa týka spoluvlastníckeho podielu Ruženy B.. Zároveň taktiež v exekučnom príkaze podiel, na ktorý je vedená exekúcia uvedený nebol vôbec. Exekúcia sa teda nemohla vykonávať predajom nehnuteľností v celosti, keďže druhým spoluvlastníkom v pomere 1 k celku bol Jozef B., ktorý tento svoj podiel nadobudol darovacou zmluvou a preto tento podiel nemohol patriť podľa § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ako ďalší dôvod neschválenia príklepu bolo uvedené, že po smrti Ruženy B. už súdny exekútor nikoho o začatí exekúcie predajom dražených nehnuteľností v celosti neupovedomil, neupovedomil nikoho ani o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľností v celosti a nevydal ani exekučný príkaz a neučinil tak ani voči dedičom poručiťky T. B. a to V. K. a V. B., hoci im dourčoval následne písomnosti. Súdny exekútor tiež v dražobnej vyhláske nevedol žiadnych vlastníkov dražených nehnuteľností ani ich spoluvlastnícke podiely. Súdny exekútor ani neriešil kto je právnym nástupcom po poručiťke Ružene B..

20. Súd mal zároveň za preukázané, že žalobca uniesol dôkazné bremeno a preukázal vznik škody v sume 9.804,51 eur pričom táto škoda pozostáva zo sumy istiny 3.319,39 eur, ktorá bola predmetom exekúcie, z trov konania v sume 416,78 eur, ktoré boli taktiež predmetom exekúcie a ktoré boli priznané platobným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky č. 9RO/49/04 a tiež z kapitalizovaných úrokov z omeškania vo výške 15,50 % ročne zo sumy 3.319,39 eur od 29.8.2002 od 12.6.2014 v sume 6.068,34 eur. Konajúci súd mal za to, že uvedená škoda žalobcovi vznikla, keďže exekučné konanie z dôvodu nesprávneho úradného postupu povereného exekútora nebolo doposiaľ ukončené pričom z vyjadrenia súdneho exekútora JUDr. Jozefa Kapronczaia ako náhradníka po JUDr. Emilovi Vančíkovi zo dňa 25.4.2019 vyplýva, že v exekúcii nie je možné pokračovať keďže nemá k dispozícii spis JUDr. Emila Vančíka č. EX XX/XXXX. Konajúci súd má za to, že vzhľadom na uvedené aj z dôvodu, že chýba exekučný spis JUDr. Emila Vančíka možno konštatovať, že exekúcia ani nebude ukončená tak, aby došlo k vymoženiu sumy, ktorá je predmetom exekúcie.

21. Čo sa týka pasívnej legitímácie žalovaného, konajúci súd mal za to, že právny zástupca žalobcu po podaní žaloby ďalším podaním zo dňa 28.10.2014 označil za žalovaného Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, pričom v žalobe pôvodne za žalovaného označil Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Konajúci súd vzhľadom na to, že žalobca žalobu voči pôvodne žalovanému nezobral v priebehu celého konania späť rozhodol tak, že žalobu voči nemu zamietol, keďže v danom prípade nebola daná jeho pasívna legitímácia v konaní keďže pasívne legitimovaným podľa ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je štát, t.j. Slovenská republika. Preto súd z uvedeného dôvodu žalobu voči žalovanému v 1. rade zamietol ako nedôvodnú. Vzhľadom na to, že žalobca označil ako ďalšieho žalovaného Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky súd mal za to, že v zmysle ust. § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona č. 514/2003 Z.z. bola daná jeho pasívna legitímácia v spore.

22. Súd mal za preukázané, že žaloba bola podaná včas v 3 ročnej premlčacej dobe podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže žaloba sa o škodu dozvedel dňa 2.4.2012 keď mu bolo doručené oznámenie spoločnosti Dražby a aukcie s.r.o., v ktorom bolo uvedené, že nehnuteľnosti boli vydražené za 10.000,- eur pričom táto suma nepostačovala ani na pokrytie pohľadávky navrhovateľa dražby a do notárskej úschovy nebol uložený žiaden výťažok dražby pričom žaloba bola podaná dňa 24.6.2014. Zároveň súd mal za to, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre uplatnenie nároku na náhradu škody na súde, a to podmienka predbežného prerokovania nároku na náhradu škody podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. keďže nárok na náhradu škody bol prerokovaný žalovaným dňa 12.7.2013 s tým, že žalovaný v 2. rade považoval žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 11.1.2013 za nedôvodnú.

23. Zároveň súd mal za preukázané, že bola splnená ďalšie podmienka pre priznanie nároku na náhradu škody a to príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom povereného súdneho exekútora, ktorý tak ako to vyplýva z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky č. 14Er/400/2005, nepostupoval pri dražbe nehnuteľnosti dňa 6.7.2009 v súlade so zákonom a teda zmaril účel dražby, ktorej výsledkom malo byť speňaženie majetku povinného a uspokojenie pohľadávky žalobcu ako oprávneného. Z uvedených dôvodov súd s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1 písmeno d) a §4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona č. 514/2003 Z.z. žalobe voči žalovanému v 2. rade vyhovel.

24. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalobca bol v konaní voči žalovanému v 2. rade v plnom rozsahu úspešný, nakoľko súd žalobe vyhovel, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Zároveň konajúci súd rozhodol o trovách konania vo vzťahu žalobcu k žalovanému v 1. rade a keďže v tomto konaní bol žalovaný v 1. rade úspešný, nakoľko súd žalobu voči nemu zamietol, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne

obsadený súd, d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť.

Ak žalovaný v 2. rade nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.